

R: Dominiku, niku, niku,
ty jsi sám jak poustevník,
já hříšnou duši mám.
Můžeš zázrak udělat,
když mě budeš míti rád,
peklo, ďábla překonám.

Po prvé jsem viděla ho
přede mnou když zvolna šel.
Po chodníku levá, pravá,
smutnou díru v patě měl.

R:

Plnovous měl jako svatý, začli se mnou čerti šít,
jaká by to krása byla, kdyby mně chtěl políbit.

R:

Pod střechou, hned vedle půdy, aby snad byl nebi blíž,
maluje a neprodává, chudý jak kostelní myš.

R:

Co je púst, když budu v ráji až se se mnou ožení,
rozjímám a mívám o tom všelijaká vidění.

R: Tá-ra-rá-ra-rá-ra-ra-ra, rá-ra-rá-ra-rá-ra-rá,
jak hříšnou duši mám.
Můžeš zázrak udělat, když mě budeš míti rád,
peklo, ďábla překonám.

Vystříhám se navždy všeho, co mu bude nemilé,
pokorná, jak láska káže, budu mu prát košile.

R:

Všude číhá pokušení, proč nás tolik musí být,
jako správný anděl strážný ostražitě budu bdít.

R:

Kdyby mě snad nevyslyšel, konec je mých dětských dní,
posílali Ofélii, půjdu sama místo ní (do kláštera).

R: